

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΤΑ ΧΑΝΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΖΟΡΙΚΑ.
ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΝΕΡΟΒΡΑΣΤΕΣ;
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ 105 ΥΠΟΔΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ!

ΑΘΗΝΑ, 31 ΟΚΤΩΒΡΗ 1990, ΤΕΥΧΟΣ 39

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, πολλά και διάφορα τα δραματιζόμενα τις τελευταίες μέρες, με πρώτο θέμα τις εξεγέρσεις στις φυλακές. Για μας, οι φυλακές δεν λύνουν κανένα απολύτως πρόβλημα και αντί να αντιμετωπίζουν το "έγκλημα", απλά και μόνο το διπλασιάζουν, αφού η φυλάκιση ενός ανθρώπου είναι κι αυτή έγκλημα. Για μας, είναι γνωστό το ότι **ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ, ΑΛΛΑ ΝΑ ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΗΣΕΙ!**

Γι' αυτό και ξέρουμε πως ο μόνος τρόπος, για να καταργηθούν και οι φυλακές και το έγκλημα, είναι η **ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**. Γι' αυτό και δεν πιστεύουμε πως η λύση μπορεί να δοθεί από υπουργούς που ενδιαφέρονται μόνο για την εξουσία τους ή από δικηγόρους που ενδιαφέρονται μόνο για την τσέπη τους.

Για τους Αναρχικούς, η λύση των προβλημάτων των κρατουμένων θα είναι έργο των ίδιων των κρατουμένων. Και ξέρουμε, πολύ καλά, πως σ' αυτήν την κοινωμία, κρατούμενοι των αφεντικών είμαστε όλοι μας, είτε μέσα, είτε έξω από τις φυλακές.

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, το θέμα των φυλακών, όσο σημαντικό κι αν είναι δεν πρέπει να μας κάνει βέβαια, να ξεχνάμε και το άλλο το σημαντικότερο, θέμα: Από τις 2 του μήνα η χώρα έχει κηρύξει τον πόλεμο στο Ιράκ, δίνοντας εντολή στο "ΛΗΜΝΟΣ" ν' ανοίξει πύρ εναντίον εμπορικού πλοίου της Βόρειας Κορέας.

Για μας, ο πόλεμος είναι το μεγαλύτερο και χωρίς εισαγωγικά **ΕΓΚΛΗΜΑ**. Και δράστες του -είναι ανάμεσα στους άλλους- η ελληνική κυβέρνηση και οι επιβαίνοντες στο "ΛΗΜΝΟΣ" και όσοι δεν αντιδρούν.

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, δεν θα συζητήσουμε για εκλογές και δήμους και αποτελέσματα. Τα θεωρούμε ευτελή ψέμματα των αφεντικών και του κράτους τους. Δεν αρκεί, όμως, η συντριβή αυτού του κράτους για ν' αλλάξει η κατάσταση. Χρειάζεται η συμμετοχή όλων μας στη δημιουργία μιας νέας, ελεύθερης, αντιεξουσιαστικής και αναρχικής Κοινωνίας.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ.

Η εποχή μας χαρακτηρίζεται από τους γρήγορους ρυθμούς στην εντατικοποίηση της παραγωγής, της κατανάλωσης και της αφομοίωσης της νέας τεχνολογίας. Χάνουμε, καθημερινά, κάθε σημάδι δημιουργικότητας και φαντασίας. Συνεχώς αλλοτριωνόμαστε, αποξενωνόμαστε απ' τις πραγματικές μας ανάγκες κι επιθυμίες.

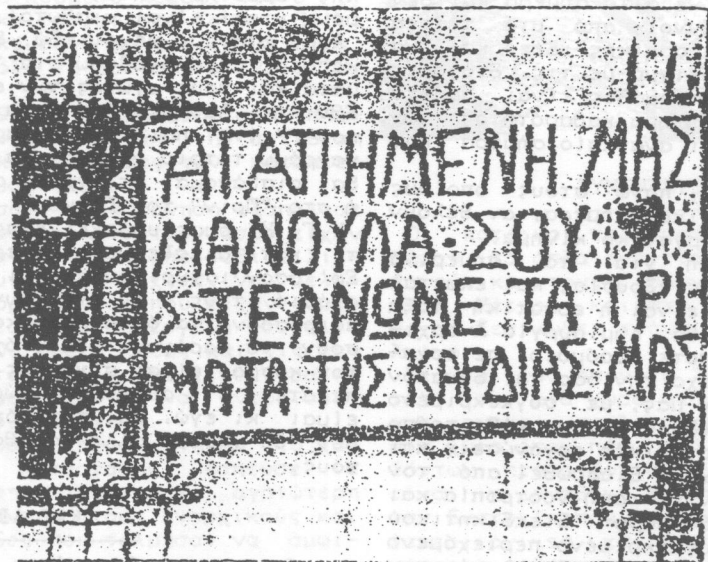
Η κρίση του καπιταλιστικού οικοδομήματος, είναι, στην ουσία, μιά έντεχνα πλάσσαρισμένη κρίση, απ' το ίδιο το κεφάλαιο, στην προσπάθειά του να συνεχίσει να διατηρεί τα προνόμια και την εξουσία του σε βάρος μας.

Απέναντι σ' αυτή την πραγματικότητα, ο ρόλος του ρεφορμιστικού συνδικαλισμού και όλων των υπηρετούν, είναι πρόσκαιρος, ανεδαφικός και αντιεπαναστατικός.

Και όλα αυτά, τη στιγμή που τα διάφορα συνδικάτα χρησιμοποιούνται σαν παραρτήματα των πολιτικών γραφειοκρατικών οργανισμών, την στιγμή που έχουν καταντήσει μεσολαβητικά και μόνο όργανα, ανάμεσα σ' εργαζόμενους και αφεντικά, την στιγμή που λειτουργούν σ' ένα αυστηρά ιεραρχικό, εξουσιαστικό

πλαίσιο, καταπατώντας, στην ουσία, κάθε δικαίωμα της βάσης για ατομική και ελεύθερη πρωτοβουλία. Την στιγμή που είναι θεσμοθετημένα όργανα, προσκολλημένα στον κρατικό μηχανισμό, ρυθμίζοντας τις εργατικές υποθέσεις, χωρίς την άμεση συμμετοχή των ίδιων των εργαζομένων, στα παρασκήνια, την στιγμή που, με τις συγκεκριμένες κι υποτιθέμενες κινητοποιήσεις τους, πετυχαίνουν μικροβελτιώσεις μόνο, διατηρώντας έτσι, το καθεστώς της καταναγκαστικής μισθωτής εργασίας και της νομιμοποιημένης εκμετάλλευσης. Την στιγμή που όλες οι κομματικές συνδικαλιστικές παρατάξεις (ΕΣΑΚ, ΑΕΜ, ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΣΣΕΚ, ΣΠΕ κλπ.), συσπειρώνουν γύρω τους μόνο τα αντίστοιχα κομματικά μέλη στους εργασιακούς χώρους, χρησιμεύοντας έτσι σαν μεταφορείς της κάθε κομματικής γραμμής...

Με την αλλαγή, τόσο στην φύση της ίδιας της εργασίας, όσο και στην σύνθεση αυτού, που ονομάζαμε, παλιότερα, εργατική τάξη, οι καταστάσεις που προωθεί το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα προς οφέλους του,

τα διάφορα επαναστατικά ρεύματα περασμένων εποχών, όπως ο Αναρχοσυνδικαλισμός, έχουν χάσει ήδη την επικαιρότητά τους. Γιατί είναι λάθος, στη σημερινή πραγματικότητα, να συγχέουμε ή και να ταυτίζουμε το εργατικό με το Αναρχικό κίνημα, όπως εξακολουθούν να κάνουν ορισμένοι. Και είναι λάθος, γιατί με την τεχνολογική επανάσταση, την παραπέρα ορθολογικοποίηση της παραγωγής, της κατανάλωσης και όλων των συνακόλουθων, είναι ανάγκη να υπάρξει μία εκ νέου θεωρητική και πρακτική προσέγγιση σε ζητήματα όπως: τί χαρακτηρίζει το σημερινό σύστημα εξουσίας κι εκμετάλλευσης, τί και ποιά είναι η εργατική τάξη σήμερα, ποιά θα είναι το περιεχόμενο και η προοπτική παρέμβασης των Αναρχικών στο εργατικό κίνημα; Και ακόμα, επειδή θα πρέπει να υπάρξει μία εκ νέου σύνδεση ολόκληρης της σημερινής κοινωνικής πραγματικότητας με τις ιδέες μας και την δυναμική τους.

Όλα τα συνδικάτα και σωματεία σήμερα, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, με τον τρόπο που λειτουργούν και κινούνται και στον βαθμό που επιδιώκουν ν' αποσπασούν μεταρρυθμίσεις και βελτιώσεις απ' τ' αφεντικά, χωρίς να θίξουν τις δομές της εξουσίας κι εκμετάλλευσης, είναι ρεφορμιστικά. Ούτε η σημερινή μορφή συνδικαλιστικής οργάνωσης είναι η μορφή της κοινωνίας που επιδιώκουμε, αλλά ούτε και οι Αναρχικές ιδέες είναι εργατικό κίνημα και μόνο.

Ακόμα κι αν οι Αναρχικοί-μέλη κάποιου συνδικάτου αγωνίζονταν να υιοθετούσε αυτό τις απόψεις μας, ακόμα κι αυτό, δεν θ' αρκούσε για να χαρακτηριστεί το συνδικάτο αυτό Αναρχικό ή απλά επαναστατικό. Κάποτε, μπορεί να συνέβαινε, αλλά σήμερα, και δεν αρκεί, και ελλοχεύουν κίνδυνοι, από μία τέτοια σύνδεση, ν' αλλοιωθούν οι Αναρχικές ιδέες και να χαθούν αγωνιστές. (Το παράδειγμα με τις διάφορες οικολογικές ομοσπονδίες και ομάδες είναι αρκετά πρόσφατο). Και δεν είναι ζήτημα καθαρότητας των ιδεών μας, αλλά του τί είναι αναγκαίο σήμερα και τί όχι, για τους Αναρχικούς.

Υπάρχουν πολλοί άξονες, πάνω στους οποίους μπορούν να κινηθούν οι Αναρχικοί, σήμερα, αν θέλουν πράγματι, να παρέμβουν στο εργατικό κίνημα.

Μια εκ νέου ανάλυση για τα σημερινά χαρακτηριστικά του συστήματος εξουσίας και εκμετάλλευσης, για το τί και ποιά είναι η εργατική τάξη σήμερα και όλα τα συνακόλουθα. Δημιουργία Αναρχικών ομάδων ή παρεών ή οτιδήποτε παρόμοιο, σε εργατικούς χώρους, με άμεσο στόχο την όσο το δυνατόν πλατύτερη διάδοση των ιδεών μας, με συγκεκριμένο περιεχόμενο δράσης. Κάθε είδους και με κάθε τρόπο παρέμβαση και βοήθεια σε εργατικές οργανώσεις και κινητοποιήσεις, που δεν έχουν διαβρωθεί από τον ρεφορμισμό και την στενή συντεχνιακή νοοτροπία και πρακτική. Συμμετοχή σε κάθε μορφή διεκδικητικού αγώνα των εργαζομένων, με συγκεκριμένο περιεχόμενο δράσης όπως: Άμεσο ξεσκέπασμα των συνδιαλλαγών των ρεφορμιστών με τ' αφεντικά. Αντιπαράθεση στο συντεχνιακό πνεύμα και στις προσπάθειες μονοπώλησης ή ξεπουλήματος των αγώνων απ' τους ρεφορμιστές. Αντιπαράθεση στη τάση να αντιμετωπίζονται οι εργαζόμενοι - μέλη των συνδικάτων - σαν εκλογική πελατεία του κάθε πολιτικάντη. Άμεσο ξεσκέπασμα και χτύπημα των ανεπαρκών, πρόσκαιρων κι ανούσιων μεταρρυθμίσεων και μικροβελτιώσεων που, υποτίθεται, ότι αποσπώνται απ' τ' αφεντικά. Κατεύθυνση των αγώνων σε όλο και πιο ριζοσπαστικές μορφές διεκδίκησης και άμεση προώθηση απόψεων και πρακτικών όπως άμεση δράση, αποκέντρωση στη λειτουργία, ανακλιτότητα, αυτονομία, ελεύθερη πρωτοβουλία και, στη συνέχεια προώθηση της άγριας απεργίας, του σαμποτάζ στην παραγωγή, της κατάληψης των χώρων δουλειάς και την ανάληψη της παραγωγής και διανομής των προϊόντων απ' τους ίδιους τους εργαζόμενους, με εργατικό και γενικευμένο κοινωνικό έλεγχο.

Το συγκεκριμένο κείμενο θ' ακολουθήσουν και άλλα παρόμοια για γενικότερα ή επιμέρους ζητήματα της παρέμβασής μας στους εργατικούς αγώνες. Άς αποτελέσει άξονα για συζήτηση και προβληματισμό.

ΠΡΟΣ

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ "Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ"

Αθήνα 12-10-1990

Επειδή τυχαίνει να είμαι τακτικός αναγνώστης του "Αναρχικού", με τον οποίο έχω συνεργαστεί στο παρελθόν, και γι' αυτό διατηρώ κάποια ευαισθησία για τα γραφόμενά του, νομίζω ότι έχω το δικαίωμα να επιστημάνω κάποια πράγματα σε σχέση με μερικά εξωφρενικά που βλέπω στην στήλη των "Στιγμάτων".

Πέρα από έναν γενικώτερο λαϊκισμό και εργατισμό, που θυμίζει περισσότερο αριστερίστικη-μαοϊκή παρά αναρχική θεώρηση, μερικές φορές βλέπω την στήλη να υπερασπίζεται ακόμα και αυτούς που υπηρετούν τον ωπά κατασταλτικό ρόλο του κράτους, μόνο και μόνο επειδή είναι εργαζόμενοι. Πιο πρόσφατο παράδειγμα η υπεράσπιση των εργατών της ΠΥΡ-ΚΑΛ.

Από τότε οι αναρχικοί υπερασπίζονται τους κατασκευαστές όπλων και εκρηκτικών, όπως οι εργάτες της Πυριτιδοποιίας-Καλυκοποιίας, που προορίζονται για τον εφοδιασμό του στρατού των αφεντικών, ή για να εφοδιάσουν άλλους στρατούς, όπως του Ιράκ και του Ιράν κατά τον Περσοϊρακινό πόλεμο; Ξεχνάει ο συντάκτης των "Στιγμάτων" πόσες εκατοντάδες χιλιάδες έχουν σκοτωθεί από αυτά τα όπλα που η Ελλάδα φτάνει να εξάγει ακόμα και σε χώρες όπως η Νότια Αφρική; Και φτάνει, όχι μόνο να υπερασπίζεται αυτούς που τόσα χρόνια πληρωνόντουσαν για να κατασκευάζουν μέσα που επιφέρουν τον θάνατο και να εφοδιάζουν με αυτά τους στρατούς, που αποτελούν και το έσχατο και πιο αποτελεσματικό στήριγμα του κράτους, αλλά ζητάει και την συνέχιση της εγκληματικής δραστηριότητας αυτών των μισθωτών, μόνο και μόνο γιατί είναι μισθωτοί;

Αφού φτάσαμε μέχρι εδώ, δεν θα εκπλαγώ καθόλου αν κάποια μέρα διαβάσω στα "Στιγμάτα" για τα προβλήματα και τους αγώνες των εργαζομένων στο υπουργείο Εθνικής Άμυνας, ή για τα προβλήματα των φαντάρων που "είναι παιδιά του λαού". Όμως τότε δεν θα ξαναγράψω τέτοιο γράμμα. Και δεν θα ξαναγράψω επειδή θα αισθάνομαι ότι γράφω στον "Οδηγητή" της Κ.Ν.Ε. ή στο "Πριν" του Γράψα.

Υ.Γ. Κι όμως υπάρχει ένας τρόπος για να πειστώ ότι κάτι άλλαξε με τους εργαζόμενους στην ΠΥΡ-ΚΑΛ: Εφ' όσον ισχυρίζονται ότι έχουν καταλάβει το εργοστάσιό τους, ας ανοίξουν τις αποθήκες του κι ας μοιράσουν τα όπλα στον κόσμο. Αν μάλιστα συνεχίσουν να παράγουν όπλα, όχι για το κράτος αλλά για τον κόσμο, είμαι σίγουρος ότι θα βρουν εκατομμύρια πελάτες σ' αυτήν την χώρα, μεταξύ των οποίων θα είμαι κι εγώ. Και τότε όχι μόνο την δουλειά τους δεν θα χάσουν αλλά και θα "κονομήσουν τα άντερα" τους.

... ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Αρχές του φθινοπώρου του 1876, η πρώτη Αναρχική ομάδα της Πάτρας, κι ίσως της Ελλάδας, που λεγόταν ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ κι είχε εκδόσει, με ένα και μόνο τεύχος την εφημερίδα "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ", έρχεται σε επαφή με τους οργανωμένους Αναρχικούς του εξωτερικού. Έστειλε χαιρετιστήριο μήνυμα στη διάσκεψη της Διεθνούς Ένωσης Εργατών (μπακουινικής) στη Βέρνη, ζητώντας να τους σταλούν τα πρακτικά της διάσκεψης, πράγμα που έγινε. Δυό μήνες μετά, οι πρώτοι αυτοί Αναρχικοί της Πάτρας, στέλνουν γράμμα στο γραφείο αλληλογραφίας της Διεθνούς, δηλώνοντας ότι προσχωρούν στις αποφάσεις. Αργότερα απέκτησαν επαφή με τους Ιταλούς Αναρχικούς και ήταν συχνόι παραλήπτες των αναρχικών περιοδικών "PLEBE" του Μιλάνου και "IL MARTELO" της Μπολώνια, που στο τεύχος Νο 11, 6 Μάρτη 1877, αναφέρει αρκετές πληροφορίες σε σχέση με τη διάδοση των Αναρχικών ιδεών στη Πάτρα, εκείνη την εποχή.

Ήταν η πρώτη οργανωμένη επαφή Αναρχικών από την Ελλάδα, με συντρόφους από το εξωτερικό, και μάλιστα, από την πρώτη, ίσως, οργανωμένη ομάδα Αναρχικών στην Ελλάδα.

8-9.000 άτομα διαδήλωσαν, το Σάββατο, 20/10/90, στο κέντρο του Λονδίνου, τη συμπαράστασή τους στους 700 περίπου κατηγορούμενους για τα επεισόδια της 31/3/90, στη διάρκεια της μεγάλης διαδήλωσης (250.000 άτομα), στην πλατεία Trafalgar, ενάντια στον Poll Tax.

Οι διαδηλωτές δέχθηκαν επίθεση από ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις, μ' αποτέλεσμα να τραυματιστούν δεκάδες διαδηλωτές (οι 6 σοβαρά) και κάποιιοι αστυνομικοί.

120 διαδηλωτές συνελήφθησαν και τους απαγγέλθηκαν κατηγορίες ψθορών, αντίστασης, σωματικών βλαβών κλπ.

Ετσι, ο αριθμός των θυμάτων του Poll Tax μεγαλώνει και οι κατηγορούμενοι ξεπερνούν τους 800. Παρ' όλα αυτά, ο αγώνας των Βρεταννών για να μην περάσει ο Poll Tax, δεν φαίνεται να σταματάει. Αντίθετα, όλο και μεγαλώνει το ποσοστό εκείνων που αρνούνται να κάνουν δήλωση και να πληρώσουν.

Πρέπει να τονίσουμε, ότι ο Poll Tax δεν είναι απλά ένας δυσβάσταχτος δημοτικός φόρος, που πλήττει, κύρια, τα ασθενέστερα οικονομικά λαϊκά στρώματα. Είναι, παράλληλα, και μια προσπάθεια της "φιλελεύθερης" κυβέρνησης θάτσερ να φακελώσει τους υπηκόους της "αυτής μεγαλειότητας", πράγμα που έχει εξοργίσει τους τελευταίους που καυχούνται -και δίκαια- πως είναι από τους λίγους ανθρώπους του πλανήτη που δεν είναι υποχρεωμένοι να κουβαλάνε ταυτότητα.

Υπάρχουν, όμως, κι άλλοι λόγοι που στρέφουν τους Βρεταννούς ενάντια στον Poll Tax. Λόγοι ιστορικοί. Το 1381, η τότε κυβέρνηση είχε προσπαθήσει ξανά να επιβάλλει τον Poll Tax στους Βρεταννούς, που ξεσηκώθηκαν, πήραν τα όπλα, έπιασαν το "λόρδο καγκελάριο" -δηλαδή τον υπουργό οικονομικών-, τον αποκεφάλισαν και έστησαν το κομμένο κεφάλι του σ' έναν πάσσαλο -στ' αγγλικά: pole- στο Tower Hill. Εξ' ου και το χιουμοριστικό σύνθημα που γράφεται σ' εκατοντάδες τοίχους σ' όλη τη Βρεταννία: Poll Tax or Pole Tax?

Ετσι, στις 31 Μάρτη 1990, η διαδήλωση, στην πλατεία Trafalgar του Λονδίνου, πέρα απ' την αντίθεση σ' έναν φόρο, εξέφραζε και το μίσος των καταπιεσμένων ενάντια στην άρχουσα τάξη.

Στις μέρες που ακολούθησαν, η κυβέρνηση εξαπόλυσε ένα πραγματικό ανθρωποκυνηγτό εναντίον όσων είχαν πάρει μέρος στη διαδήλωση και στα επεισόδια. Χιλιάδες ειδικευμένοι αστυνομικοί άρχισαν να μελετούν, καρέ-καρέ, τα διάφορα βίντεο που είχαν γυριστεί από τα διάφορα τηλεοπτικά συνεργεία -συνολικής διάρκειας πάνω από 100 ώρες- καθώς και τις περισσότερες από 30.000 φωτογραφίες που είχαν τραβήξει οι φωτορεπόρτερς, προσπαθώντας να εντοπίσουν φάτσες και να κατασκευάσουν ενόχους.

Η "εργατική" αντιπολίτευση, τρομαγμένη απ' το χάσιμο του ελέγχου της κατάστασης, έσπευσε να ζητήσει απ' την κυβέρνηση να εφαρμόσει αγριότερη καταστολή, ιδιαίτερα ενάντια στους Αναρχικούς και στις αριστεριστικές ομάδες που τόλμησαν να αμφισβητήσουν την καθοδήγηση και το καναλιζάρισμα της λαϊκής οργής. Δυστυχώς, δεν τρόμαξαν μόνο οι ηγέτες του "Εργατικού Κόμματος" αλλά και κάποια τροτσκιστικά γκρουπούσκουλα, όπως εκείνο του Sheffield που έσπευσε να δώσει στην αστυνομία κατάλογο ατόμων που, στις 31/3/90, είχαν φύγει από το Sheffield για να πάρουν μέρος στην διαδήλωση.

Ετσι, οι κατηγορούμενοι για τα επεισόδια έφτασαν τους 700, απ' τους οποίους μόνο οι 400 περίπου είχαν συλληφθεί στην πλατεία Trafalgar.

Η Anti-Poll Tax Federation, δηλαδή η Ομοσπονδία των ομάδων ενάντια στον Poll Tax, όπου συμμετέχουν Αναρχικοί, η μεγάλη πλειοψηφία των τροτσκιστικών ομάδων, και -πάνω απ' όλα- εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπων, αντέδρασε άμεσα.

Ετσι δημιουργήθηκε η Trafalgar Square Defendant's Campaign (T.S.D.C.- Εκστρατεία για τους κατηγορούμενους της πλατείας Trafalgar) και η ομάδα δικηγόρων που συσπειρώθηκε γύρω από την Ένωση Δικηγόρων του Haldane, στο Λονδίνο. Παράλληλα, δραστηριοποιήθηκαν όλες οι Αναρχικές ομάδες και, κύρια, οι ομάδες του Anarchist Black Cross (A.B.C. -Αναρχικός Μαύρος Σταυρός).

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Μ' έκκληση της T.S.D.C. και του A.B.C., οργανώθηκε, στις 19 και 20 Οκτώβρη 1990, διήμερο διεθνούς συμπαράστασης στους κατηγορούμενους. Στόχος οι Βρεταννικές πρεσβείες, τα προξενεία, τα γραφεία της British Airways, τα Βρεταννικά πολιτιστικά ιδρύματα και οι εταιρίες Βρεταννικών συμφερόντων.

Εκδηλώσεις συμπαράστασης έγιναν στη Δανία, στον Καναδά, στην Πολωνία (όπου οι Πολωνοί σύντροφοι είχαν διαδηλώσει και την 1/4/90 έξω απ' τη Βρεταννική πρεσβεία της Βαρσοβίας) και σ' άλλες χώρες.

Στην Αθήνα, η Αναρχική Πρόταση (Αναρχικός Μαύρος Σταυρός) κι αρκετές άλλες Αναρχικές ομάδες συμπαραστάθηκαν στους κατηγορούμενους της πλατείας Trafalgar, οργανώνοντας συγκεντρώσεις, στις 12 το μεσημέρι της Παρασκευής, 19/10/90, έξω από την Βρεταννική πρεσβεία, και, το ίδιο απόγευμα, στις 6.30, στα Προπύλαια.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ

Οι κάτοικοι της χώρας της "πικρής ζάχαρης", που πήραν τα όπλα ενάντια στους Ισπανούς, τους Αμερικανούς και τους Γιαπωνέζους αποικιοκράτες, ενάντια στον Μάρκος και στη νεοαποικιοκρατία, έχουν από καιρό ξεσηκωθεί ενάντια στη δικτατορία της Κορεάθον Ακίνο.

Σε μια χώρα όπου το 70% του πληθυσμού είναι αγρότες, σε μια χώρα όπου το 70% της καλλιεργησιμής γης ανήκει σε λιγότερες από 100 οικογένειες, σε μια χώρα όπου πάνω από το 50% των παραγομένων προϊόντων, προορίζονται για εξαγωγή, ο ένοπλος αγώνας είναι η μοναδική δυνατή απάντηση στην φτώχεια και την δυστυχία που επιβάλλουν στον πληθυσμό οι ξένες (αμερικάνικες και γιαπωνέζικες) εταιρίες και η εκάστοτε κυβέρνηση-ανδρείκελο.

Οργανωμένος από το C.P.P. (Communist Party of the Philippines- Κομμουνιστικό Κόμμα των Φιλιππίνων), ο P.A. (People's Army- Λαϊκός Στρατός), που, μετά την πτώση του Μάρκος και την άνοδο της Ακίνο, ονομάστηκε N.P.A. (Νέος Λαϊκός Στρατός), έχει συγκεντρώσει στις γραμμές του ακτήμονες αγρότες, ψαράδες, εργάτες των μεταλλείων και των λατομείων, φοιτητές, επιστήμονες κι ακόμα και παπάδες, που ανήκουν σ' ένα ευρύτερο ιδεολογικό φάσμα, από τους Αναρχικούς μέχρι τους Σταλινικούς-Μαοϊκούς και μέχρι τους Σοσιαλδημοκράτες και την "θεολογία της Απελευθέρωσης".

Ο N.P.A. έχει, μέχρι στιγμής καταφέρει να επιβληθεί σ' ένα αρκετά μεγάλο τμήμα των νοτίων Φιλιππίνων. Στην απελευθερωμένη αυτή ζώνη λειτουργούν ελεύθερες κοινότητες με δικό τους δίκτυο ανταλλαγών και διανομής των αγαθών, με δική της μορφή διοίκησης η κάθε μία, κοινότητες μ' άλλα λόγια, που λίγο απέχουν απ' τις Αναρχικές κομμούνες. Ο ρόλος του Κομμουνιστικού κόμματος έχει εκ των πραγμάτων, περιοριστεί στο ρόλο του πολιτικού εκπροσώπου, χωρίς να μπορεί να παίξει το ρόλο του καθοδηγητή. Γι'

αυτό, άλλωστε, έχει ιδρυθεί και το Ν.Δ.Φ. (National Democratic Front- Εθνικό Δημοκρατικό Μέτωπο), όπου το C.P.P. συμμετέχει ελέγχοντας απλώς την κεντρική επιτροπή του Ν.Δ.Φ. που εδρεύει στην Ολλανδία, αλλά όχι και τον Ν.Ρ.Α. και τις μετωπικές οργανώσεις που δρουν στις Φιλιππίνες.

Η κυβέρνηση της Μανίλας δεν μένει, φυσικά, με σταυρωμένα χέρια μπροστά στην προέλαση του Ν.Ρ.Α. (κύρια στο νότο), αλλά και μπροστά στην προέλαση του αντάρτικου στρατού των Μόρος (των μουσουλμάνων κατοίκων του νησιού Μιντανάο, στα βόρεια) καθώς και των εξεγερμένων μειονοτήτων στην περιοχή Κορντιλιέρα. Με την βοήθεια των Αμερικάνων, που όχι μόνο τον εξοπλίζουν, αλλά και που συμμετέχουν ενεργά στις επιχειρήσεις του, ο στρατός της Ακίνο ερμηκώνει κυριολεκτικά τις φιλιππινέζικες επαρχίες. Εκκενώνει ολόκληρες περιοχές, αναγκάζοντας τους κατοίκους να καταφύγουν σε άθλια προσφυγικά στρατόπεδα στα περίχωρα της Μανίλα, του Κέζον Σίτυ και των άλλων μεγάλων πόλεων και, στην συνέχεια, βομβαρδίζει με εμπρηστικές βόμβες την περιοχή, καίγοντας τα πάντα για να μην βρίσκουν καταφύγιο οι αντάρτες. Σ' αυτό τους το έργο, τους βοηθούν τα μισθοφορικά σώματα των μεγαλοκτηματιών και οι "ένοπλοι πολίτες για την ενίσχυση του στρατού", γνωστότεροι σαν "vigilantes", (ένα είδος φιλιππινέζων ΜΑΥδων).

Οι τελευταίοι δεν διστάζουν να κάψουν, μαζί με τη ζούγκλα και τους κατοίκους της κι η αγριότητά τους έχει απασχολήσει ακόμα και τους νερόβραστους διεθνείς οργανισμούς, όπως την Διεθνή Αμνηστία, τον Ο.Η.Ε. κλπ., που, κάθε τόσο αναγκάζονται να προβούν σε κάποια χλιαρή διαμαρτυρία. Παρ' όλα αυτά, η γενοκτονία σε βάρος των μειονοτήτων της Κορντιλιέρα, οι ομαδικές σφαγές χωρικών, οι δολοφονίες, τα βασανιστήρια βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη.

Στις μεγάλες πόλεις, όπου την κατάσταση ελέγχει ο κυβερνητικός στρατός, δρουν μονάδες αντάρτικου πόλης (άλλες ελεγχόμενες από τον Ν.Ρ.Α. και άλλες ανεξάρτητες) με κύριο στόχο τους κυβερνητικούς αξιωματικούς και τους Αμερικάνους στρατιωτικούς των βάσεων Κλάρκ και Σούμπικ. Παράλληλα, έντονη δραστηριότητα αναπτύσσουν και τα νομιμοποιημένα -μετά την πτώση της δικτατορίας του Μάρκος- συνδικάτα, μ' επικεφαλής το Κ.Μ.Υ. (Kilusang Mayo Uno- Κίνημα Πρώτης Μάν), το Κ.Μ.Ρ. (Kilusang Magbubukid ng Pilipinas- Κίνημα Αγροτών των Φιλιππίνων), η Ένωση Φιλιππινέζων Φοιτητών και η γυναικεία οργάνωση Gabriela. Συχνά, τα στελέχη αυτών των οργανώσεων πέφτουν θύματα δολοφονιών, απαγωγών, βασανιστηρίων ή δικαστικών σκευωριών.

Στο μεταξύ, η οικονομία της χώρας πάει κατά διαβόλου. Όσες πλουτοπαραγωγικές πηγές έχουν γλυτώσει από τις στρατιωτικές επιχειρήσεις της "Κόρου" Ακίνο και των Αμερικανών, αποτελούν αντικείμενο ληστρικής, κυριολεκτικά, εκμετάλλευσης των ξένων εταιριών. Εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα τροπικού δάσους εξαφανίζονται κάθε χρόνο, θύματα των όλο και περισσότερων αναγκών του "προηγμένου" κόσμου, χωρίς βέβαια να παίρνεται καμιά φροντίδα για την επαναξιοποίηση των υλοτομημένων περιοχών. Οι μεταλλευτικές επιχειρήσεις τραυματίζουν ανεπανόρθωτα, όχι μόνο το τοπίο, αλλά και το ίδιο το έδαφος των Φιλιππίνων που κάθε μέρα γίνεται και πιο στείρο και πιο σαθρό. Πολλά ποτάμια έχουν, ήδη στερέψει, ενώ όσα έχουν απομείνει κατεβάζουν στην θάλασσα τόνους "νεκρού" χρώματος.

Το ρύζι και η ζάχαρη, κύρια αγροτικά προϊόντα των νησιών των Φιλιππίνων, καλλιεργούνται σε τεράστιες εκτάσεις, παραχωρημένες σε πολυεθνικούς κολοσσούς με έδρα στις Η.Π.Α. ή στην Ιαπωνία. Οι εταιρίες, που ενδιαφέρονται για την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη παραγωγή -όχι όμως και για την ποιότητα των προϊόντων-, χρησιμοποιούν αλόγιστα λιπάσματα και ορμόνες, δεν προβαίνουν σε αγρανάπαυση των καλλιεργουμένων εδαφών και με τα γιγάντια αρδευτικά τους έργα έχουν εξαντλήσει όλα τα υπόγεια αποθέματα νερού των Φιλιππίνων.

Τα χρώματα, τα λιπάσματα, τα χημικά κλπ. κατεβαίνουν, φυσικά, στη θάλασσα, μ' αποτέλεσμα να έχει μειωθεί, πάνω απ' το μισό, ο όγκος των αλιευμάτων, σε σχέση με την περασμένη 5ετία.

Οι πρόσφυγες από την ύπαιθρο -μόνο στη Μανίλα, ξεπερνούν το ένα εκατομμύριο- κάνουν την ζωή αφόρητη για τους κατοίκους των μεγάλων πόλεων. Η ανεργία και ο πληθωρισμός έχουν φτάσει σε δυσθεώρητα ύψη. Ο μέσος μηνιαίος μισθός φτάνει μόλις τις 20.000 δραχμές. Για να μπορέσουν να επιβιώσουν οι άντρες καταφεύγουν στο "έγκλημα", ενώ οι γυναίκες και τα μικρά παιδιά -κορίτσια και αγόρια- καταφεύγουν στην πορνεία, πουλώντας το κορμί τους στους Αμερικανούς, τους Γιαπωνέζους και τους Ευρωπαίους τουρίστες. Άλλοι, τέλος, πουλιούνται δούλοι στα σκλαβοπάζαρα του εξωτερικού, είτε σαν "οικιακές βοηθοί", είτε σαν φτηνοί "εργάτες" ή "ναυτικοί".

Μ' αντάλλαγμα κάποια προνόμια για τον εαυτό της, την οικογένεια (που είναι από τους μεγαλύτερους κτηματίες των Φιλιππίνων) και τους στενούς συνεργάτες της, η Κοραθόν Ακίνο έχει, κυριολεκτικά, ξεπουλήσει την χώρα στο ξένο κεφάλαιο (πρόσφατα, εκτός απ' τις αμερικάνικες τράπεζες, μετακόμισε τα κεντρικά της γραφεία, από το Τόκιο στη Μανίλα, και η Γιαπωνέζικη Τράπεζα Ασιατικής Ανάπτυξης).

Παράλληλα, οι νοσταλγοί του καθεστώτος του Μάρκος, μ' επικεφαλής τον στασιαστή στρατηγό Χονασάν, έχουν, μέχρι στιγμής, επιχειρήσει 7 φορές να ανατρέψουν την Ακίνο (με την οποία δεν διατάζουν να συνεργαστούν, όταν πρόκειται να χτυπήσουν τον Ν.Ρ.Α. Σ' αυτή τους την προσπάθεια, οι άντρες του Χονασάν υποστηρίζονται από την αμερικάνικη C.I.A.

Τα παραπάνω είπε, σε μια πρώτη συνέντευξη του στον Αναρχικό, ο αντιπρόεδρος του Αγροτικού Κινήματος των Φιλιππίνων Φελιθίσιμο Παταγιάν, που είχε επισκεφτεί την Ελλάδα, τον Ιούνη, καλεσμένος της Ελληνικής Επιτροπής Αλληλεγγύης στον Αγώνα του Φιλιππινέζικου Λαού και της Γ.Σ.Α.Σ.Ε.

Η καθυστέρηση της δημοσίευσης της πρώτης αυτής συνέντευξης, οφειλόταν στη στενότητα χώρου του Αναρχικού και στην ανάγκη να δημοσιεύσουμε το έγγραφο των ενόπλων δυνάμεων των Φιλιππίνων (τεύχος 35), το συντομότερο δυνατόν. Στο επόμενο τεύχος θα δημοσιεύσουμε την δεύτερη συνέντευξη του Φ. Παταγιάν.

*** Από τις αρχές Σεπτέμβρη 1990, οι Καναδικές αρχές έχουν κλιμακώσει τις διώξεις τους ενάντια στους Ινδιάνους Μοϊχώκ (Μοϊκανοί) που η περιοχή τους είναι λίγο έξω από το Μόντρεαλ, και που οι αρχές θέλουν να την μετατρέψουν σε παραθεριστικό οικισμό πλουσίων οικογενειών. Οι Μοϊχώκ έχουν πάρει τα όπλα για να αντισταθούν στον Καναδικό στρατό, που έχει σταλεί, ενώ έχουν αποκλείσει την περιοχή με οδοφράγματα.

*** Ο Γαλλικός εθνικισμός -όχι εκείνος του Σοσιαλιστικού Κόμματος- απειλεί σοβαρά τις διάφορες μειονότητες που ζούν στην Γαλλία. Εκτός από την Χώρα των Βάσκων και την Κορσική, η καταστολή στρέφεται και ενάντια στη Βρετανία (περιοχή όπου παλιότερα, είχε αναπτυχθεί ισχυρό αυτονομιστικό κίνημα). Η κρατική καταστολή στρέφεται, κύρια, ενάντια στη διδασκαλία και την εκμάθηση της Βρετονικής-Αρμονικανικής γλώσσας κι έχει σα στόχο της τα σχολεία της Βρετονικής κοινότητας. Στις 24 Ιουλίου, η Joelle Perrot, δασκάλα, και ο Jean-Yves Rone, πατέρας μαθητή, του σχολείου Diwan, παρουσιάστηκαν στο πλημμελειοδικείο της Βρέστης, κατηγορούμενοι ότι "ρύπαναν τον τοίχο του σχολείου", γράφοντας σε τοίχο το σύνθημα "Δικαιοσύνη για το Diwan!" και μάλιστα στα Βρετονικά. Μέσα και έξω από την αίθουσα του δικαστηρίου είχε συγκεντρωθεί πλήθος συμπαραστατών που απαιτούσαν την αθώωση των κατηγορουμένων. Η αστυνομία, περιφρονώντας κάθε νόμο, αλλά και κάθε έννοια ανθρωπίνων δικαιωμάτων, επιτέθηκε στους συγκεντρωμένους με κλόμπς και δακρυγόνα μ' αποτέλεσμα το σοβαρό τραυματισμό ενός δασκάλου του σχολείου, αρκετών μικρών μαθητών και άλλων Βρετόνων.
(LE MONDE LIBERTAIRE, 13/9/1990).

*** Σε άγριες διαδηλώσεις και συγκρούσεις με την αστυνομία, εξ' αιτίας των μέτρων της κυβέρνησης για μείωση των θέσεων εργασίας και ανατίμηση βασικών προϊόντων, σκοτώθηκαν εξήντα άτομα και τραυματίστηκαν 12. Αυτό έγινε σε δύο πόλεις της Βόρειας Ινδίας στις 26/9/1990

*** Εκπρόσωποι, του Νέου Λαϊκού Στρατού Φιλιππίνων, δήλωσαν στις 24/9/1990, στη Μανίλα, ότι είναι διατεθειμένοι να ξαναρχίσουν τον ένοπλο αγώνα, ενάντια στο καθεστώς της Ακίνο. Ο κυβερνητικός στρατός έχει τεθεί σε επιφυλακή, όχι μόνο για τις προθέσεις των κομμουνιστών ανταρτών, αλλά και για το απεργιακό κύμα που σαρώνει την χώρα, εξ' αιτίας των αυξήσεων σε τρόφιμα και καύσιμα.

*** Στρατός χρησιμοποιήθηκε, στις 4/8/90, από την κυβέρνηση της Ονδούρας εναντίον 10000 εργατών γής που είχαν καταλάβει τις μπανανοφυτείες της Αμερικανικής Chiquita Brand Inter National. Δύο εργάτες σκοτώθηκαν, πολλοί τραυματίστηκαν και τελικά οι καταλήψεις αναγκάστηκαν να φύγουν, ενώ η κυβέρνηση έδωσε στην εταιρία άδεια να προσλάβει νέους εργάτες.
(COUNTER INFORMATION, ΣΕΠΤ-ΟΚΤ'1990).

*** Βόμβες εξερράγησαν στις 27/9/90, με στόχο δύο αμερικανικές φαρμακευτικές εταιρίες και μία αμερικανική τράπεζα στις Φιλιππίνες.

*** Απεργία πείνας έχει αρχίσει ο Βίκτορ Κασάτκιν, εργάτης σιδηροδρόμων, στο εργοστάσιο Τόσονο του Λένινγκραντ. Ο Κασάτκιν απολύθηκε από τη δουλειά του, στις 5 Αυγούστου 1990, επειδή προσπάθησε να ιδρύσει ανεξάρτητο εργατικό συνδικάτο, στα πλαίσια του Ανεξάρτητου Διαπαγγελματικού Συνδικάτου CMOT. Η Διοίκηση του εργοταξίου, μάλιστα, τον έδιωξε από το διαμέρισμα που του είχε παραχωρήσει και του ακύρωσε τα δελτία τροφίμων. Όσοι θέλουν να συμπαρασταθούν στον Βίκτορ Κασάτκιν, ας γράψουν στην Διεύθυνση:
U R S S
L E N I N G R A D
Liengorosoviet
M.M.Sobtchak et Rybakov.
Όσοι γράψουν, ας φροντίσουν να στείλουν κι ένα αντίτυπο στο CMOT, στη Διεύθυνση:
U R S S
Moskovskaia oblast
142784
Leningradskiy raion
pos. Moskovskii,
dom 32. kv 73.
Len Volokhonski.

*** Τις τελευταίες μέρες έχει ξεσπάσει σειρά απεργιών στις μεταλλουργίες της Erfurt, της Jena και της Gera της Ανατολικής Γερμανίας (τώρα πιά "Ανατολικής περιοχής" της Γερμανίας). Οι απεργιοί ζητούν να αυξηθεί η αμοιβή τους στις 40.000 δρχ. τη βδομάδα, εξισωνόμενη με τις αμοιβές των Δυτικογερμανών συναδέλφων τους. Ζητούν, επίσης, να μην απολυθεί κανείς για δύο τουλάχιστον χρόνια και εβδομάδα 40 εργασιμωρών.

(COUNTER INFORMATION, ΣΕΠΤ-ΟΚΤ'1990).

*** Στις προγραμματικές δηλώσεις του, ο νέος πρόεδρος της Βραζιλίας, Collor, που ανέλαβε τα καθήκοντά του το Μάρτη, είχε ανακρινώσει τη φιλελευθεροποίηση της οικονομίας της χώρας και τη μείωση του πληθωρισμού που έφθασε στο 84%. Μέχρι στιγμής, το πρόγραμμα του νέου προέδρου έχει κοστίζει 50.000 απολυμένους, συρρίκνωση των τραπεζικών εργασιών. Οι απεργίες των ανθρακωρυχείων και των ορυχείων βωξίτη της εταιρίας MNR, το Μάη, καθώς και των λιμενεργατών, στις 2 Ιουνίου, ανάγκασαν τον πρόεδρο Collor να αναστείλει, προσωρινά, την εφαρμογή του προγράμματος του.
(COUNTER INFORMATION, ΣΕΠΤ-ΟΚΤ'1990).

*** Στις 4/9/1990, δολοφονήθηκε από πράκτορες της MIT (της τουρκικής ΚΥΠ), στην Κωνσταντινούπολη, ο δημοσιογράφος Turan Dursum, συντάκτης στο προεδρικό περιοδικό "2000'e dogru" (Πρός το 2000). Θυμίζουμε ότι το "2000'e dogru" απαγορεύτηκε στις αρχές του χρόνου σαν "επικίνδυνο για τη δημόσια ασφάλεια". Το τυπογραφείο, όπου τυπωνόταν, έκλεισε, ο συντάκτης του, Baki Karadeniz, βρίσκεται στη φυλακή από τις 15 του περασμένου Μάη, ενώ ο εκδότης και Διευθυντής του, Dogu Peringek, έχει καταδικαστεί ερήμην σε φυλάκιση 25 ετών και καταζητείται.

*** Σ' όλες τις πόλεις της Γαλλίας έγιναν αντιπολεμικές διαδηλώσεις, στις 20/10/90, οργανωμένες από Αναρχικούς.

*** Στις 24/5/90, σημειώθηκε βομβιστική απόπειρα κατά της ζωής των Αναρχοσυνδικαλιστών αγωνιστών της IWW, J. Barry και D. Cheney (απλή συνωνυμία με τον Αμερικάνο υπουργό άμυνας), στην Καλιφόρνια των Η.Π.Α., που αγωνίζονταν για τη διάσωση των δασών της Καλιφόρνιας από τις μεγάλες υλοτομικές εταιρίες. Η αστυνομία, αντί να ψάξει να βρει τους δράστες της απόπειρας, συνέλαβε τον D. Cheney και τον προφυλάκισε με τις κατηγορίες των "φθορών" και της "παρεμπόδισης της εργασίας". Λίγο αργότερα, ο D. Cheney αποφυλακίστηκε καταβάλλοντας εγγύηση 100.000 δολαρίων.

*** Το κυνηγιτό των Αναρχικών στην Κούβα, είτε βρίσκεται στην εξουσία ο δικτάτορας Μπατίστα, είτε ο "κομμουνιστής" Κάστρο, συνεχίζεται ανελέητο. Πρόσφατα η αστυνομία συνέλαβε τα μέλη της Grupo Zapata, μιας Αναρχοσυνδικαλιστικής ομάδας εργατών γής, που είχε ιδρυθεί το 1982. Πέντε σύντροφοι καταδικάστηκαν σε θάνατο. Χάρη στην κατακραυγή που ξέσπασε, τόσο στην Κούβα, όσο και στο εξωτερικό, η ποινή τους μετατράπηκε σε ισόβια. Δυστυχώς, όμως, η μία από τους πέντε, η συντρόφισσα Caridad Peron, δεν μπόρεσε να χαρεί αυτή, την έστω και μικρή, νίκη. Πέθανε από τα βασανιστήρια. Η τύχη των τριών από τους υπόλοιπους αγνοείται, ενώ, τελευταία, έγινε γνωστό ότι ο τεταρτος, ο σύντροφος Angel Donato Martinez, κρατείται στις φυλακές Combinato del Este της Αβάνας κάτω από απάνθρωπες συνθήκες που βάζουν σε κίνδυνο τη ζωή του.

*** Συγκρούσεις μεταξύ αστυνομικών δυνάμεων και πλήθους κόσμου, γίνονται τις τελευταίες μέρες στην Οζάκα και σε άλλες πόλεις της Ιαπωνίας. Αφορμή η διαφθορά που επικρατεί στους κόλπους του αστυνομικού σώματος.

*** Καταπνίγηκε, τελικά, στις αρχές του μήνα η 8η απόπειρα ανατροπής της κυβέρνησης της Corazon Aquino, στις Φιλιππίνες. Ο στασιαστής λοχαγός Noble συνελήφθη.

***Τον Αύγουστο, η αστυνομία του Σοσνόφκι, στην Ουκρανία, συνέλαβε τον σύντροφό μας Νικολάι Οζίμωφ, εκδότη της εφημερίδας "Μάχνοβιετς", επειδή μοίραζε την εφημερίδα του, σε συγκεντρώσεις οικολόγων, στήνοντας στον πάγκο του μια τεράστια μαύρη σημαία. Στο δικαστήριο, ο δημόσιος κατηγορος είπε ότι, στην Ουκρανία, μόνο η Σοβιετική και η Ουκρανική σημαία επιτρέπεται να υψώνονται. Ο Οζίμωφ, τότε, ζήτησε από το δικαστήριο να του δείξει το νόμο που απαγορεύει τη διάδοση αναρχικών ιδεών και που κηρύσσει παράνομους τους Αναρχικούς. Το δικαστήριο, τελικά, τον απάλταξε από κάθε κατηγορία. Το γεγονός, βέβαια, είναι πολύ συνηθισμένο στη Σοβιετική Ένωση. Εκείνο, όμως, που συμβαίνει για πρώτη φορά, είναι το ότι η είδηση γράφτηκε στα "Νέα της Μόσχας" (γαλλόφωνη έκδοση) στις 26/8/90. Τα "Νέα της Μόσχας", μάλιστα, ανέφεραν ότι πολλοί κάτοικοι του Σοσνόφκι έχουν παρατήσει τους οικολόγους κι έχουν συσπειρωθεί γύρω απ'τον Οζίμωφ.

*** Αντάρτες του Νέου Λαϊκού Στρατού των Φιλιππίνων, επιτέθηκαν στις 9/10/90, σε φυλακία του στρατού στην Βόρειο επαρχία Σαζάρ. Από τις μάχες σκοτώθηκαν 28 άτομα κι από τις δύο πλευρές.

*** Στις 10/10/90, στο αεροδρόμιο της Γαλλικής πόλης Τουλούζ, 200 περίπου αγρότες, προσπάθησαν να σπάσουν τον αστυνομικό κλοιό που προστατεύει τον Μιτεράν, διαμαρτυρούμενοι για την "ανεπαρκή ανταπόκριση στα οικονομικά τους προβλήματα". Ακολούθησαν συγκρούσεις με την αστυνομία, όπου ένας αγρότης έχασε το χέρι του από δακρυγόνο βόμβα.

*** Οι υπουργοί εμπορίου της Ε.Ο.Κ. (μαζί κι ο Έλληνας Ξαρχάς) επέτρεψαν την κυκλοφορία μιάς τοξικής ουσίας, της πενταχλωροφαινόλης (PCP) στις 12 χώρες. Η ουσία αυτή χρησιμοποιείται στα βενίκια του ξύλου, είναι καρκινογόνα και σε περίπτωση πυρκαγιάς, εκλύει την διοξίνη, μια άλλη ουσία, γνωστή απ'την καταστροφή του Σεβέζο στην Ιταλία. Τόσο ενδιαφέρονται για το περιβάλλον και την υγεία.

*** Η ενοποιημένη Γερμανία προσπαθεί με κάθε τρόπο να ξεφορτωθεί τους ξένους εργάτες. Προσφέρει 3.000 μάρκα πριμ και αεροπορικά εισιτήρια στον κάθε ξένο εργάτη που, με το ζόρι, επιστρέφει στην πατρίδα του. Οι πρώτοι που υψίστανται αυτό το μέτρο είναι οι Βιετναμέζοι και Μοζαμβικανοί και υπολογίζεται ότι 10.000 απ'αυτούς, αναχώρησαν, με αεροπλάνα της πρώην Ανατολικο-γερμανικής "INTERFLUG", τις τελευταίες μέρες.

***Στις 7,8 και 9/10/90, εκατοντάδες νεαροί ξεχώνονταν στους δρόμους της Γαλλικής πόλης Λυών, κάθε βράδυ και προκαλούσαν συγκρούσεις με την αστυνομία, πυρπολώντας δημόσια κτίρια κι αυτοκίνητα.

*** Σε συγκέντρωση που έγινε έξω από το κοινοβούλιο της Νέας Νότιας Ουαλίας, στο Σίδνεϋ της Αυστραλίας, στις 9/10/90, από ιθαγενείς Αυστραλούς η αστυνομία επιτέθηκε βίαια και συνέλαβε αρκετούς ιθαγενείς. Οι ιθαγενείς διαμαρτύρονταν για την κυβερνητική πολιτική στο δικαίωμα χρήσης της γής τους.

*** Η κυβέρνηση του Οζάλ και η κλίκα του, προτίθεται να εκτελέσει 208 περίπου ανθρώπους που στην πλειοψηφία τους είναι μέλη αριστερών οργανώσεων και ομάδων.

*** Στις 15/10/90, 7.500 πάνοπλοι αστυνομικοί επιτέθηκαν σε μερικούς διαδηλωτές που διαμαρτύρονταν για την επέκταση του αεροδρομίου Ναρίτα, που απέχει 70 χλμ. από το Τόκιο στην Ιαπωνία. Συνελήφθησαν δύο διαδηλωτές.

ΕΝΤΥΠΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

*** ΒΙΛΧΕΛΜ ΡΑΙΧ: "ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗΣ". Επανεκδοση από τις εκδόσεις "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ".

*** ΟΥΙΛΙΑΜ ΜΟΡΡΙΣ: "ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΥΘΕΝΑ". Περιγραφή μιάς (φανταστικής μεν), αλλά ιδανικής μελλοντικής αναρχικής κοινωνίας. Από τις εκδόσεις "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ".

*** ΜΑΙΚΑ ΦΕΡΜΠΕΡ: "Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ". Θεωρητική προσούρα από τις εκδόσεις "ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ".

*** MERLIN'S MUSIC BOX. Περιοδικό ανεξάρτητης μουσικής σκηνής (και όχι μόνο). Τεύχος 4, Ιούλιος - Σεπτέμβριος 1990.

*** ALTERNATIVE LIBERTAIRE. Τεύχη Απρίλη και καλοκαιριού '90. Αναρχική γαλλόφωνη εφημερίδα από το Βέλγιο με πολύ ενδιαφέρουσες ύλη.

*** "LIVING ON THE GARBAGE IN OUR BRAINS FOREVER...". (ΖΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΤΟΥ ΜΥΑΛΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ). Ελληνο-Αυστραλέζικο φανζίν. Τεύχος 2. Μελβούρνη, Αύγουστος 1990.

*** "ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΕΣ ΤΗΣ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΥ". Περιοδικό που εκδίδεται από τις καταλήψεις σπιτιών στην Αθήνα. Τεύχος 3. Σεπτέμβριος 1990.

*** LE MONDE LIBERTAIRE (Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ). Τεύχη 793-796 (από 13/9 μέχρι 10/10/90). Εβδομαδιαία εφημερίδα της Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας.

*** DE RAAF (ΤΟ ΚΟΡΑΚΙ). Νο 83, Ιουλ. - Σεπτ. '90. Αναρχικό περιοδικό με ενδιαφέροντα άρθρα από το Άμστερνταμ της Ολλανδίας.

*** "ΨΗΣΤΑΡΙΑ ΓΙΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑΔΕΣ". Φανζίν από τους δραστές του ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΜΑΧΑΙΡΙΟΥ. Οκτώβριος 1990. Στο εξώφυλλο έχει και το τηλέφωνο του... Κέντρου Δηλητηριάσεων...

*** LE COMBAT SYNDICALISTE (Ο ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ). Νο 103, Σεπτέμβριος 1990. Μηνιαίο όργανο της Γαλλικής CNT/AIT.

*** SEME ANARCHICO (ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΣΠΟΡΟΣ). Χρόνος 10ος, Νο 85, Σεπτέμβριος 1990. Μηνιαία Αναρχική έκδοση από την Brescia της Ιταλίας.

*** COUNTERINFORMATION (ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ). Νο 28, Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 1990. Πληροφοριακό δελτίο των Αναρχικών του Εδιμβούργου της Σκωτίας. Διανέμεται δωρεάν.

*** ACCION DIRECTA (ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ). Χρόνος 1ος, Νο 0. Αύγουστος 1990. Όργανο Ελευθεριακής Έκφρασης. Εκδίδεται από το Colectivo Libertario του Σαντιάγο της Χιλής.

*** LE MONDE LIBERTAIRE (Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ). Νο 793 (13-19/9/1990). Εβδομαδιαία εφημερίδα της Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας.

*** M. PADOVESE-F. SANTIN "Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΑΝΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ". Μπλοσούρα από τις εκδόσεις "Για μια Ελευθεριακή Κουλτούρα".

*** "ΕΝΕΛΙΞΙΣ". Περιοδικό με αντιεξουσιαστικό και λογοτεχνικό - ιστορικό περιεχόμενο. 5 τεύχη τώρα

*** CONFRONTATIONS (ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΙΣ). Νο 10, Σεπτέμβριος '90. Τριμηνιαίο περιοδικό της Ελευθεριακής Σοσιαλιστικής (OSL) της Ελβετίας. Γαλλόφωνο. Από τα πιο ενδιαφέροντα και τεκμηριωμένα έντυπα.

*** "ΕΜΒΡΥΟ". Αντιεξουσιαστική έκφραση από το Άργος. Τεύχος 4ο, Ιούλιος 1990.

"Η ΑΙΜΑΤΗΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΣΕΡΙΦΟΥ 21/8/1916". Ιστορικό βιβλίο πολύ ενδιαφέρον. Εκδόθηκε από την Ομοσπονδία Μεταλλουργών Ελλάδας. "ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΕΣ ΤΗΣ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΥ". Περιοδικό από τις καταλήψεις σπιτιών στην Αθήνα. Τεύχη 3 και 4. Σεπτέμβριος 1990

Handwritten signature or initials.

*** Η επιτροπή αλληλεγγύης στον Δ.Γατούδη, οργάνωσε συγκέντρωση στις 8/10/90 στην Καμάρα Θεσσαλονίκης. Ο στρατιώτης είχε καταδικαστεί σε 2 χρόνια φυλάκιση, από το στρατοδικείο Καβάλας, επειδή αρνήθηκε να υπηρετήσει στο Α2. Στις 9/10/90 αθώωθηκε απ' το αναθεωρητικό στρατοδικείο Αθηνών.

*** Συγκέντρωση ενάντια στην βία της αστυνομίας και τις απολύσεις οργάνωσε το Εργατικό Κέντρο

Αθηνών στις 8/10/90 στην πλατεία Κάνιγγος, με την συμμετοχή αναρχικών με μοίρασμα εντύπων και προκηρύξεων.

*** Νέα αίτηση αποφυλάκισης του, έκανε στις 11/10/90 ο φυλακισμένος Ν.Παπαμαθαίου. Ο εισαγγελέας Εφετών Ε.Βορτσέλας τάσσεται υπέρ αυτής και προτείνει εγγύηση 300.000 δραχμών, απαγόρευση εξόδου απ' την χώρα και δυο φορές τον μήνα παρουσίαση στο αστυνομικό τμήμα της γειτονιάς του.

*** Ο 30χρονος κρατούμενος στις φυλακές Διαβατών Θεσσαλονίκης Πέτρος Καλπακτσής, ζήτησε να μεταφερθεί στο νοσοκομείο. Αντί να γίνει αυτό όμως, ο φύλακας Γιάννης Δήμου μπήκε στο κελί του και τον έκανε μαύρο στο ξύλο. Αυτό καταγγέλει ο κρατούμενος με μήνυση του στον εισαγγελέα Απ.Κουκουλέτσο.

*** Συνέχεια στις δολοφονίες των στρατοκρατών. Στις 16/10/90, στο στρατόπεδο Καρτάσου Θεσσαλονίκης, αυτοκτόνησε στη σκοπιά του ο 19χρονος Χρ. Κόμης, από τη Νέα Ερυθραία Αττικής.

*** Ήταν αυτοί που περίπου πριν ένα μήνα είχαν ξυλοκοπήσει άγρια τρεις νεαρούς στη Κυψέλη, με την δικαιολογία ότι έκαναν φασαρία στη γειτονιά με το πάρτυ που έκαναν. Οι ίδιοι πιάστηκαν στις 15/10/90 να κλέβουν μαγνητόφωνα από αυτοκίνητα κι, απ' ότι αποδείχτηκε, είχαν πλούσια δράση τους τελευταίους έξι μήνες. Τέτοια καθάρματα έχει στους κόλπους του το αστυνομικό σώμα.

*** Συγκέντρωση-συζήτηση διοργανώθηκε στις 11/10/90, στον πεζόδρομο της οδού Μασσαλίας (Νομική) από την Κίνηση για την υπεράσπιση πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και συνδικαλιστές, για την κατάσταση στις προβληματικές. Μίλησαν εκπρόσωποι των απεργιών του Σκαλιστήρη, της Πειραικής-Πατραϊκής, της ΠΥΡ-ΚΑΛ, και εκπρόσωποι των εργαζομένων από τις Τρά-

πεζες, τους καθηγητές, τον Ο.Τ.Ε., την Δ.Ε.Η., τους νοσοκομειακούς, τους εκτάκτους της Στατιστικής Υπηρεσίας, των τρόλλεϋ. Παρέμβαση έκανε το μέλος της Διοίκησης της Γ.Σ.Ε.Ε. Ελένη Λαδά που μίλησε για την αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος από τα κόμματα. Διάχυτη ήταν, ωστόσο, η εντύπωση (μόνο;) πως κάποιοι προσπαθούν να γίνουν εργατοπατέρες στη θέση των εργατοπαπύδων...

*** Συνεργασία της Ελληνικής με την Σοβιετική αστυνομία άρχισε στις 12/10/90, όταν 5μελής ομάδα αξιωματικών της δεύτερης έκανε επίσκεψη στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και συνομίλησε με τους πρώτους. Σίγουρα οι Έλληνες θα έμαθαν πολλά στους Σοβιετικούς από το πως επιτίθενται σε συγκεντρωμένους απεργούς μέχρι το πως στήνονται μπλόκα για να πιάσουν νεαρούς μηχανοβίους.

*** Στο στάδιο της τακτικής ανάκρισης βρίσκεται η υπόθεση της κατάληψης του Πολυτεχνείου το Γενάρη-Φλεβάρη 1990. Στις 31/10/90 έχει καλέσει ο 7ος Ειδικός Ανακριτής, Νεκτάριος Βαζέας, για να καταθέσει την ιδιοκτήτρια του κυλικείου του Πολυτεχνείου.

*** ΟΙ SKINHEADS -ΕΙΝΑΙ ΚΑΜΙΑ 80-ΡΙΑ- ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΣΕ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΣΤΕΚΙΑ ΚΑΙ ΣΕ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΑ ΑΤΟΜΑ. ΣΥΧΝΑΖΟΥΝ, ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ, ΣΤΗΝ PUB "ΕΚΚΙΝΗΣΗ", ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΟΤΙ,ΘΑ ΔΕΙΡΟΥΝ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΑ Μ.Α.Τ. ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ.... ΑΣ ΚΟΠΙΑΣΟΥΝ!

*** Δικάζεται στη Λαμία, στις 7 Νοέμβρη, ο αντιπυρηνικός διαδηλωτής Γιάννης Μπαλής.

*** Τόλμησαν να πούν δημόσια τη γνώμη τους για την αποστολή του "Λήμνος" στον Περσικό και Διαφώνησαν, δημόσια πάλι, με τη φιλοπολεμική πολιτική του Μητσοτάκη, οι στρατιώτες Δ. Καλιαμπάκος, Τ. Δάγκας και Γ. Τσιτσιρίγκος. Τιμωρήθηκαν με 30 μέρες φυλακή από το Γ.Ε.Σ. Αυτό καταγγέλλουν με ανακοινώσεις τους, το Ν.Α.Ρ., η Κ.Ν.Ε. και το Κ.Σ. της Ε.Φ.Ε.Ε. Άλλοι 30 συναδελφοί τους, που υπέγραψαν το ίδιο κείμενο, περιμένουν με τη σειρά τους τις κυρώσεις των στρατοκρατών.

*** "Το να εμπιστευτούμε την εξουσία στους επιστήμονες σημαίνει να δημιουργήσουμε την πιο δεσποτική απ' τις τυραννίες, ενσκόουμένη στο όνομα του επιστημονικά προκαθορισμένου καλού του λαού. Η αναπόφευκτη συνέπεια αυτής της τυραννίας θα είναι η διαίρεση του λαού σε δύο στρατιές, η μια βιομηχανική η άλλη αγροτική, κάτω απ' τον άμεσο έλεγχο των μηχανικών του κράτους, που θα σχηματίσουν μια νέα προνομιά κάστα πολιτικο-επιστημονική". (Μ. Βακουίνι). Μια απλή απάντηση στο δημοσίευμα - ψέμμα της Ελευθεροτυπίας, 12/10/90, που αναφέρει την συμμετοχή αντιεξουσιαστών στη δημοτική κίνηση "συμπείρωση στις γειτονιές του Πειραιά"

*** Π Ρ Ο Σ Ο Χ Η:
Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ
-ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ- ΝΑ
ΣΤΗΣΕΙ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΚΑ-
ΜΕΡΕΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡ-
ΧΕΙΩΝ!

*** "Το πνεύμα της αντίστασης είναι πάντα ζωντανό. Μετά την αντίσταση στους Τούρκους, μετά την αντίσταση στον Αξονα σήμερα, έχουμε την άναρχη αντίσταση του πολλού ενάντια στο κράτος...". Το είπε, μεταξύ πολλών άλλων, ο Μάριος Πλωρίτης, στη διάρκεια του επίσημου γιορτασμού των 50 χρόνων από την 28 Οκτώβρη 1940, που οργανώθηκε στο Πολεμικό Μουσείο, στις 20:30 της 24/10/90. Και οι παριστάμενοι, Μητσοτάκης, Βαρβιτσιώτης, Γ. Παπανδρέου, υπουργοί και στρατοκράτες απορούσαν, όχι για το τί έλεγε, αλλά για το ποιός τον κάλεσε.

*** Στις 17/10/90, οργανώθηκε από την Κίνηση για τα Δικαιώματα των Μοτοσυκλετιστών, μοτο-πορεία στους δρόμους Σταδίου, Β. Σοφίας και Αλεξάνδρας, με αιτήματα: φοροαπαλλαγή στα ανταλλακτικά ασφαλείας, μείωση των τελών κυκλοφορίας και μεταβίβασης, προαιρετική χρήση κράνους. Συμμετείχαν περίπου 800 μοτοσυκλετιστές.

*** Στις 24/10/90, αναβλήθηκε η δίκη των απεργών του Μαντουδίου, μετά από μήνυση της εταιρίας του Σκαλιστήρη. Στους απεργούς συμπαραστάθηκε ενεργά το Εργατικό Κέντρο Χαλκίδας και η Ομοσπονδία Μετάλλου, που κήρυξαν 24ωρη πανευβοϊκή απεργία. Πριν τη δίκη, κατηγορούμενοι και συμπαραστάτες συγκεντρώθηκαν και κατευθύνθηκαν ομαδικά προς το δικαστήριο. Βλέποντάς τους οι μπάτσοι έσπευσαν να... κλειδώσουν τις πόρτες του δικαστηρίου, μ' αποτέλεσμα να αναγκαστούν οι εργάτες να τις σπάσουν. Η νέα δίκη ορίστηκε για τις 2/11/90. Στο μεταξύ, συνεχίζεται η κατάληψη των στοών των μεταλλείων, που έχει αρχίσει από τις 31/8/90.

*** Την ώρα που η Άναρχική Πρόταση κι άλλες Άναρχικές ομάδες διαδήλωναν τη συμπαραστάσή τους στους κατηγορούμενους για τα επεισόδια της πλατείας Trafalgar, στο Λονδίνο στις 31/3/90 ο Βρεταννός υφυπουργός Douglas Hard συζητούσε με τους Μητσοτάκη, Βαρβιτσιώτη και Βασιλειάδη περί... Ε.Ο.Κ., Ν.Α.Τ.Ο. "κρίσης του Κόλπου" και "τρομοκρατίας". Βίαι... αντι-παράλληλοι.

*** 105 επώνυμους κι ανώνυμους πολίτες των Χανίων, ανάμεσά τους και συντρόφους μας, κατηγορούν οι αρχές για τη συμμετοχή τους στα γεγονότα της 23 Ιουλίου 1990, στη διαδήλωση ενάντια στις βάσεις Ο αγώνας κατά των βάσεων βαφτίζεται "απόπειρα εμπρησμού και ανθρωποκτονίας". Αυτά, μεταξύ των άλλων, καταγγέλει η Συντονιστική Επιτροπή Φορέων κατά των Βάσεων και της Εξάρτησης.

*** Συγκέντρωση συμπαραστάσης για τους εξεγερμένους κρατούμενους των φυλακών Αλικαρνασού και Αγίου Στεφάνου. Πάτρας, οργανώθηκε στα Προπύλαια, στις 16/10/90, από την Κίνηση Υπεράσπισης Πολιτικών Κοινωνικών Δικαιωμάτων και ομάδες πρωτοβουλίας. Μίλησαν οι Αικ. Ιατροπούλου, Α. Ζωγράφου και Γ. Βότσης. Την επόμενη μέρα, 17/10, για το ίδιο θέμα, έγινε συγκέντρωση και πορεία προς τις φυλακές Διαβατών Θεσσαλονίκης, οργανωμένη από Αναρχικούς.

*** Σάββατο 20 Οκτώβρη, έγινε συγκέντρωση στην πλατεία Ελευθερίας του Κορυθαλλού, οργανωμένη από Αναρχικούς και, στη συνέχεια, μαχητική διαδήλωση προς τις φυλακές, σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους εξεγερμένους κρατούμενους όλων των πτερυγών των φυλακών Κορυθαλλού, αλλά και προς τους εξεγερμένους των άλλων φυλακών, Αλικαρνασού Ηρακλείου, Αγ. Στεφάνου Πάτρας, Κομοτηνής, Χαλκίδας. Στη διαδήλωση, συμμετείχαν περίπου 1000 άνθρωποι, μεταξύ των οποίων και αρκετοί συγγενείς κρατουμένων. Αξιοσημείωτη ήταν η συμπάρασταση αρκετών κατοίκων του Κορυθαλλού. Τα συνθήματα που ακούστηκαν περισσότερο ήταν: "Αλληλεγγύη στους εξεγερμένους των φυλακών!", "Το πάθος για την λευτεριά είναι δυνατότερο απ' όλα τα κελιά!", "Αυτοί από τα κάγκελα κι εμείς από το δρόμο, εμπρός να καταλύσουμε το κράτος και το νόμο!", "Αν ο Κορυθαλλός κατασταλεί, το κέντρο της Αθήνας θα καεί!", Την άλλη μέρα, 21/10/90, έγινε πορεία από το Πεδίο του Άρεως ως τις φυλακές Κορυθαλλού, με μηχανές, οργανωμένη από Αναρχικούς και άλλες ομάδες πρωτοβουλίας. Συμμετείχαν γύρω στα 200 άτομα με 100 περίπου μηχανές. Το μεσημέρι αυτής της μέρας έγινε και διαδήλωση συγγενών κρατουμένων που έφτασε στο πίσω μέρος των φυλακών. Ακόμα, ο Παλαιστίνιος αγωνιστής Μ. Χαμντάν εμφανίστηκε στην τράπεζα και ζήτησε Δικαιοσύνη και συμπάρασταση από τον ελληνικό λαό. Τη στιγμή που γράφονταν αυτές οι γραμμές, η εξέγερση κερδίζει νέες φυλακές όπως της Λάρισας της Κέρκυρας και της Νεάπολης Λασηθίου.

*** Στις 20/10/90, έγινε συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από τις φυλακές Αλικαρνασού Ηρακλείου Κρήτης, οργανωμένη από την Πρωτοβουλία Φοιτητών Πανεπιστημιακών Σχολών Κρήτης και Αναρχικούς συντρόφους.

*** "Ερχομαι αθόρυβα σαν φλόγα, κάθε τί που αγγίζω, μαζί του στάχτη γίνομαι και κάθε τί που αφήνω, γίνεται φως." (Στίχοι που είναι γραμμένοι σε πανώ που έχουν κρεμάσει οι εξεγερμένοι των φυλακών Αλικαρνασού).

*** Στις 23/10/90, και για δεύτερη φορά μέσα σε λίγες μέρες, έγινε πορεία στους κεντρικούς δρόμους της Θεσσαλονίκης, από Αναρχικούς, με συνθήματα αλληλεγγύης για τους εξεγερμένους των φυλακών.

*** Στις 25/10/90, έγινε συγκέντρωση στα Προπύλαια, για συμπάρασταση στους εξεγερμένους κρατούμενους του Κορυθαλλού και των άλλων φυλακών. Διαβάστηκαν μηνύματα από συγγενείς κρατουμένων, πολιτικές οργανώσεις και την επιτροπή αλληλεγγύης. Στη συνέχεια έγινε πορεία, όπου συμμετείχαν Αναρχικές ομάδες, η Κίνηση Υπεράσπισης Πολιτικών-Κοινωνικών Δικαιωμάτων, η Ο.Σ.Ε., αντιπρόσωποι των Οικολόγων-Εναλλακτικών και του Ν.Α.Ρ. Στη βουλή ο κόσμος, έκανε για 15 περίπου λεπτά καθιστική διαμαρτυρία. Η παρουσία της αστυνομίας ήταν αρκετά διακριτική. Το σύνθημα που ακούστηκε ήταν: "Το πάθος για τη λευτεριά είναι δυνατότερο απ' όλα τα κελιά!". Τόσο στη συγκέντρωση, όσο και στην πορεία συμμετείχαν πάνω από 10.000 άτομα.

*** Στις 25/10/90, με ομόφωνη απόφαση του εισαγγελέα Χανίων και της ανακρίτριας, προφυλακίστηκε ο πρώτος από τους 105 κατηγορούμενους για συμμετοχή στη διαδήλωση του Χανιώτικου λαού ενάντια στις αμερικάνικες βάσεις, στις 23/7/90. Μανώλης Τσινιεράκης. Ένας άλλος κατηγορούμενος, ο δημοσιογράφος Αγγελάκης, αφέθηκε ελεύθερος με εγγύηση 200.000 δραχμών.

"Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ" δεν αποτελεί προϊόν που υπόκειται στους εμπορικούς νόμους και ως εκ τούτου δεν απαιτείται για την απόκτησή του η καταβολή βραχυκίτου αντίτιμου. Η συνέχεια της έκδοσής του διασφαλίζεται με την εθελοντική προσφορά χρημάτων, εργασίας, κειμένων και ιδεών και όχι με την υποχρεωτική χρηματοδότηση που επιβάλλει η οποιαδήποτε τιμή πώλησης. "Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ" δεν είναι φορέας απόψεων μίας αναρχικής ομάδας. Κοινή αντίληψη όσων προσφέρουν για την έκδοση, είναι η ανάγκη διεύρυνσης της αναρχικής-αντιεξουσιαστικής πληροφόρησης, έξω και πέρα από τους κρατικούς και εμπορικούς νόμους, ως γνήσιο δημιούργημα της κοινωνικής εξέγερσης. Για την εγκαθίδρυση ενός κοινωνικού συστήματος που θα στηρίζεται στην αμοιβαία βοήθεια και την εθελοντική συνεργασία των μελών της. Ενάντια σ' όλες τις μορφές διακυβέρνησης και οικονομικής καταπίεσης.

*Τους θείτικους κρατούμενους
πολλοί αγαπίσαν...
Τους αληθινούς κανείς;*

Η πιο όμορφη ταινία της χρονιάς!

ΤΖΩΝ ΛΟΥΡΥ • ΤΟΜ ΓΟΥΕΤΣ • ΡΟΜΠΕΡΤΟ ΜΠΕΝΙΝΙ

στη νεο-μπήτ αστυνομική κωμωδία
του μεγαλύτερου ταλέντου της δεκαετίας

ΤΖΙΜ ΤΖΑΡΜΟΥΣ

ΣΤΗΝ ΠΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

DOWN BY LAW

Κωμωδία
POMTIV MVAAP
PARIS-TELLA-MARCE (ROMA)

Πρωταγωνιστές
ΤΖΩΝ ΛΟΥΡΥ
Τομ Γουέτς

*για μια κοινωνία
χωρίς
ΦΥΛΑΚΕΣ & ΕΓΚΛΗΜΑ,
ΣΥΝΤΡΙΑΨΤΕ
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ!
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ*